

[Ebba Strange.]

rierne svarer på betænkningen. Når de svar foreligger, vil vi vende tilbage til sagen, og hvis vi synes, det varer for længe, vil vi vende tilbage forinden.

Statsministeren talte om holdninger og indstillinger. Jeg er fuldstændig klar over, at denne sag i meget høj grad drejer sig om holdninger og indstillinger, men den drejer sig også om praktiske handlinger.

Fru Karen Thurøe Hansen hæftede sig også ved uddannelsesspørgsmålet og sagde, at det burde være en frivillig sag, om kvinder ville uddannes eller ej. Det drejede sig om kvindernes vilje til uddannelse. Vilje er jo ikke altid nok, der skal også økonomi til, og når man ser på regeringens forslag om afløsning af statsgaranterede lån med banklån, afløsning af stipendier med lån, bortfald eller afløsning af børnepenge og uddannelsesstøtte til de 16—18-årige med en ungdomsydelse og ved, at det alt sammen er spareforslag, så er jeg ikke spor i tvivl om, hvem det vil komme til at gå ud over. Det vil først og fremmest komme til at gå ud over de lavest lønnede, og i den gruppe vil det komme til at gå ud over pigerne. Så står vi igen med en gruppe piger uden uddannelse, men så kan det være, at der er nogen, der kan få husassistenter igen, det har det jo knebet med de sidste par år.

Til hr. Tønnesen, der havde et spørgsmål om kvinderne i erhvervslivet, vil jeg sige, at ifølge en af betænkningerne fremgår det, at 34 pct. af kvinderne og 57 pct. af mændene i dette land får en erhvervsuddannelse. Så der er altså forskel på det antal kvinder og det antal mænd, der får en erhvervsuddannelse. Vi ved også, hvilke grupper der ikke får erhvervsuddannelse, og det gælder både mænd og kvinder. Vi ved, at det er de økonomisk dårligst stillede, der ingen erhvervsuddannelse får, men må gå som ufaglært hele deres liv.

Det er også fra andre sider end statsministerens blevet bebrejdet os, at vi bragte arbejdsløshedssituationen ind og satte det i forbindelse med kvindernes erhvervsituation. Der er ingen her i salen i dag, der har svaret mig på det, jeg spurgte om: mener man, at det er lige så alvorligt, at kvinder bliver arbejdsløse? Mener man, at kvinderne har lige så meget ret til udearbejde, som

mændene har? Nu er det mest kvinder, der har været på talerstolen, og derfor var det også karakteristisk, at det var hr. Tønnesen, der tog nogle af disse ting op. Det er i øvrigt beklageligt, at denne debat i så høj grad er blevet en kvindedebat. Hr. Tønnesen sagde, at dette var en kvindedebat, som han egentlig ikke skulle blande sig i, men for mig at se er spørgsmålet om ligestilling mellem kønnene lige så meget en mandssag, for før vi får en egentlig ligestilling på det økonomiske område, på de erhvervsområder, på de uddannelsesmæssige områder, vil mændene ikke kunne opleve kvinderne som ligeværdige medarbejdere og medskabere af tilværelsen.

Hr. Tønnesen siger, at det er det fornemste job at være mor. Hvad så med jobbet at være far? Er det ikke lige så fornemt? Hvorfor er det ikke lige så vigtigt, at faderen passer sit farjob, som at moderen passer sit morjob? Det kunne jeg godt lide at få nogle svar på fra de mænd, der var her til stede. Jeg mener ikke, at kvinden, fordi hun har født, båret og ammet børnene, er mere skikket til at drage omsorg for dem resten af deres liv end manden eller andre mennesker for den sags skyld. Så tilføjede hr. Tønnesen, at desuden ville hun gerne deltage i det levende liv. Hvis det at passe barnet ikke er det levende liv, så ved jeg ikke rigtig, hvorfor det er det fornemste.

I den anledning synes jeg, det lød meget spændende med de bemærkninger, fru Ritt Bjerregaard kom med om de lovforslag, der ligger i Sverige, og jeg håber, vi kan få lejlighed til at se lidt mere på, hvad der ligger deri. Vi har fra SF's side været lidt skeptiske over for at udvide barselhvilen for kvinder ret meget i forhold til den, vi har i øjeblikket; vi ville hellere have 14 dages eller 4 ugers barselhvile for mænd. Man kunne på den måde få faderen lært op i faderrollen, sådan at arbejdet i hjemmet kunne blive mere ligeligt fordelt mellem kønnene. Vi vil meget gerne se på og arbejde videre med de forslag, der ligger fra Sverige. Det har hidtil herhjemme været mødt med megen skepsis. Det har det også været i dag. Man mener, det er kvinderne, der skal have barselhvilen. Jeg mener, at det med hensyn til ligestilling er vigtigt, at mændene også får lejlighed til at få fri, når de får et barn, hvad